

Les 2 Waarom hebben we pijn?

Er zijn mensen die geen pijn voelen, dat klinkt voor jou misschien als muziek in de oren. Zij hebben een genetische afwijking waardoor zij de ervaring van pijn niet kennen. Hoewel dat misschien fantastisch klinkt, is dat het zeker niet. Ze zijn van jongs af aan al zichzelf aan het beschadigen. In een oogje blijven wrijven totdat er onomkeerbare schade ontstaat omdat ze geen pijn voelden waardoor ze zouden stoppen. Of op een lip kauwen omdat dat toch niet pijnlijk is. Zodra ze vallen, moeten ze naar het ziekenhuis, want er zou iets gebroken kunnen zijn zonder dat ze het door hebben. Ook in de sociale context is het problematisch. Want als jij slaan niet als pijnlijk ervaart, hoe kun je dan begrijpen dat dat voor een ander wel zo is? Of het verhaal van twee broers die beide de genafwijking hadden en elkaar stoeiend te lijf gingen met breekijzers of samen van het dak af sprongen. Inwendige ziektes gaan vaak ook gepaard met pijn, zonder pijn weet je niet dat je bijvoorbeeld een ontstoken blindedarm hebt.

Het moge duidelijk zijn dat pijn dus een grote beschermende functie heeft! Pijn is essentieel om te overleven, zonder raken we flink beschadigd en kunnen we voortijdig dood gaan. Je kunt dus ook als volgt naar pijn kijken. **Pijn is afhankelijk van de balans tussen bedreigingen en veiligheden.** Wanneer het brein meer bedreigingen registreert zal dit gepaard gaan met pijn. Het is dus een beschermingsmechanisme! Er blijkt geen relatie te zitten tussen pijn en schade, hier gaan we het in les 4 en 5 verder over hebben, maar denk vast aan fantoompijn. Er is geen ledemaat meer maar er kan wel pijn ervaren worden in een hand of voet.